

Formandens beretning 2019

Maria Bergmann Nielsens talepapir ifbm. hendes beretning afholdt på Ventilen Danmarks årsmøde 21. september 2019. Beretningen blev enstemmigt godkendt.

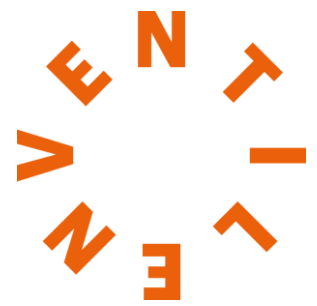
For et år siden lød nogle af de første ord i min beretning sådan her:

”... hvis ikke vi vælger anderledes, hvis ikke vi tænker i andre baner, så forbliver tilstandene som de er og vi ”ender der, hvor vi er på vej hen.”

De ord valgte jeg fordi det for et år siden stod helt fuldstændig klart for mig, at vi var nødt til at handle og handle anderledes for at sikre Ventilens fremtidige eksistens.

Inden jeg fortsætter med at berette om året der er gået, vil jeg gerne tage jer med tilbage. For det her er ikke en helt almindelig beretning for mig. Jeg vil tage jer helt præcis 13 år tilbage. Der havde jeg været frivillig i Ventilen i ca. 6 måneder og kort forinden var jeg blevet kaldt til samtale og jeg fik besked om, at jeg ikke kunne være frivillig i Ventilen, hvis ikke mit engagement og initiativ blev større. Kort sagt, jeg skulle tage mig sammen, hvis jeg ville blive. Og blive – det ville jeg faktisk gerne, så jeg hankede op i mig selv. Nu er der så gået 13 år og meget vand er løbet igennem åen på den tid. Jeg har lært ufattelig meget – om mig selv, om andre og om organisationers opbygning, arbejde og betydning. Jeg har mødt fantastiske mennesker, jeg har grinet til jeg fik ondt i maven, jeg har grædt, jeg har været frustreret og jeg oplevet, hvordan motivation kan stige og falde og stige og falde – både hos mig selv og generelt blandt frivillige. Ventilen har været en kæmpe stor del af min identitet og liv i rigtig mange år – særligt efter jeg påtog mig rollen som formand for Ventilens bestyrelse i 2011. Lidt hurtig hovedregning siger, at det her nu er min ottende beretning. En beretning, der også bliver min sidste. Om ganske kort tid bliver min stol overtaget af en anden. Er jeg egentlig klar til det? Det tror jeg først, at jeg kan svare på om noget tid. Jeg tror dog, at tidspunktet er helt rigtigt, men jeg er også mega ærgerlig over, at jeg ikke får muligheden for at deltage i og bidrage til det arbejde, som den kommende bestyrelse står overfor.

Arbejdet for den kommende bestyrelse bliver både spændende, udfordrende og anderledes. Det bliver forhåbentlig også lærerigt og sjovt. Og så bliver det helt sikkert afgørende for Ventilens fremtid. Vi har i dette bestyrelsesår brugt mange, mange timer på at tale om organiseringen af Ventilen og hvilken retning, der nu er den mest ansvarlige og bæredygtige. De to ord hæfter jeg mig ved. For det er blandt andet det, der skal være pejlemærket for bestyrelsens arbejde fremadrettet. Vi skal have opbygget en

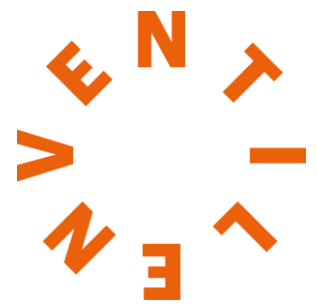

ungdomsorganisation, der er bæredygtig, hvor vi tager ansvar for vores handlinger nu og her, sådan at fremtiden er lys. Samtidig skal vores politiske og strategiske arbejde have et meget større fokus i bestyrelsen end vi har formået indtil nu. Det står klart for mig, at Ventilen – i min tid i hvert fald – aldrig rigtig har haft en økonomisk og strategisk tæft. Der har alle år været medlemmer i bestyrelsen, som har været nysgerrig på økonomien, men ikke helt vidst hvilke spørgsmål, der var de rigtige at stille for at være sikker på, at der blev truffet økonomisk ansvarlige beslutninger. Der har også alle år været medlemmer i bestyrelsen, der har vidst, at strategiske mål er afgørende at have for at lede en organisation i den rigtige retning, men ikke haft kompetencerne til at fastsætte, evaluere og tilpasse sådanne mål. Og der har alle år været en sekretariatsleder, der har gjort sit ypperste for at hjælpe med til at guide bestyrelsen i den rigtige retning. Hvert år har vi prøvet at tilpasse opgaver og arbejdsform. Vi har styrket bestyrelsesmedlemmernes kompetencer, men det har ikke været nok.

Det betyder, at Ventilens økonomi i dag er meget sårbar. Og hvor jeg på den ene side er flov over, at økonomien lider grundet det, der er sket i min tid som formand, så står jeg også her i dag med rank ryg og ved inderst inde, at jeg har gjort hvad jeg kunne med de forudsætninger jeg har haft til rådighed. Min bestyrelse – jeres bestyrelse – har kæmpet med næb og kløer for at rette op på skaderne og jeg mener – på trods af bølgegang – at vi er nået rigtig langt i dette år. Nu er det så op til den kommende bestyrelse at fortsætte arbejdet. Et arbejde, der – særligt set med økonomiske briller - er blevet lettet i den seneste tid, hvor først et samarbejde mellem Frederiksberg kommune og Ventilen og siden – en nyhed, der tikkede ind på min og bestyrelsens mail i går - en tilkendegivelse fra en endnu unavngiven fond om støtte til driften på 750.000 kr.

Når jeg siger, at arbejdet blandt andet bliver anderledes, så er det forbi vi foreslår en ny struktur for Ventilens ledelse. Kirstine vil kort efter min beretning fortælle mere om den nye organisering, men der er også plads til at runde den i min beretning – for det har fyldt rigtig meget i år. Den nye struktur afspejler særligt et ønske om at få de kompetencer vi har, i spil de rigtige steder. Det betyder, at vi i dag foreslår, at Ventilens ledelse skal bestå af en bestyrelse og en lokalkomité. Jeg skulle lige smage på ordet ”lokalkomité”, for hvad siger det egentlig om enheden? Hvis man googler betydningen, så har ordet oprindelse i det latinske ord ”committere”, hvilket betyder ”betro et hverv”. Og det hverv, som lokalkomiteen bliver betroet, hvis årsmødet godkender den nye struktur, er helt overordnet at lede de lokale frivillige. Og det er et vanvittigt vigtigt hverv! Lokalkomiteen vil i fremtiden spille en afgørende rolle i arbejdet med at understøtte, fastholde og kompetenceudvikle frivillige.

Den anden enhed, bestyrelsen, forbliver bestyrelse i ordets formelle forstand, men vil i de kommende år fokusere arbejdet strategisk inden for økonomi, politik, fundraising, organisationsudvikling, ledelse og kommunikation. Jeg er overbevist om, denne nye struktur vil sikre en forandring, hvor lokale frivillige bliver set og hørt mere, hvor nationale frivillige bliver styrket og får en større og mere direkte indflydelse. Og hvor den

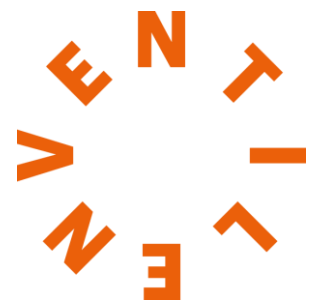

øverste ledelse kan fokusere arbejdet på at drive og udvikle landsorganisationen i en ansvarlig og bæredygtig retning. Det bliver i den grad spændende at følge arbejdet og udviklingen fremover og jeg tror på, at vi er på vej den helt rigtige vej.

Nu skal det hele ikke handle om en sårbar økonomi og manglende kompetencer, for så bliver det en trist og nedslående beretning. Det skal også handle om en ungdomsorganisation, der er gået fra at være teenager til at blive rigtig voksen – i hvert fald hvis vi ser på alderen. Jeg har igen googlet: ”Teenagealderen er kendt som meget problematisk for både teenagere og deres forældre og medfører ofte humørsvingninger og brug for masser af søvn.” Så vi har altså bevæget os forbi humørsvingningerne. Og problemerne burde tilsyneladende også blive mindre. Så fremtiden ser altså lys ud. Men selv når teenageren er blevet voksen, så er der stadig et behov for voksne, der kan guide, rumme, trøste og opmuntre. Og nu er metaforen nok blevet for langhåret. Men der er nogle folk i Ventilen, der særligt formår at udvise de kompetencer, som forælderrollen også normalt rummer – og de folk sidder på vores sekretariat. De skal med stor bevågenhed balancere mellem accept og forståelse samt grænsesætning og disciplinering. De står klar til at lytte, de griber og samler op. De handler ind, forkæler og planlægger. De strukturerer, assisterer og er på vagt og bekymrer sig, når vi ikke giver lyd. Lyder det måske ikke lidt som jeres forældre til tider?

I år har – ligesom så mange andre år – været et travlt sekretariatsår. Astrid og Camilla arbejder benhårdt og succesfuldt i formidlingsenheden for at sælge mere af den viden vi har til andre. Det er blandt andet i Ventilen Fortæller og Netværk, hvor vi helt konkret udbreder viden om ungdomsensomhed, fortæller vigtige, personlige historier og klæder fagfolk på til at tage sig af de unge, hvor de er. Faktisk har vi nået de mål, som blev sat i starten af året, hvilket er helt fantastisk. Vi er igen vokset på antallet af lokalforeninger og senest er KOMsammen Silkeborg blevet en del af Ventilen-familien. Det betyder, at lokalenheden nu skal understøtte hele 22 lokalforeninger og i alt ca. 200 frivillige. Der hviler et kæmpe ansvar på Sara, Julie og Julies skuldre, som de løfter flot gennem sparring, overblik, nærvær og gode lytteevner. Det er ikke kun det lokale og nationale arbejde, der fylder. Kommunikation er kommet øverst på dagsordenen nu hvor Christiane har indtaget stolen, der har stået tom i noget tid. Christiane startede nærmest jobbet med at planlægge og deltage i årets Folkemøde sammen med bestyrelsen, Astrid og Rillo. Det blev gjort med nysgerrighed, engagement og gå-på-mod. Det tegner godt! På den daglige økonomi sidder Lilian roligt og sikkert og udviser stor tålmodighed, fx når refusionssedler er forsinkede. Sammen med sekretariatets dygtige og motiverede studentermedhjælpere og praktikanter, har vi et fast anker bag organisationen. Forrest ved roret står du, Rillo, en sikker styrkvinde og kaptajn, der gang på gang rider stormen af. En styrkvinde, der tænker visionært og fremadrettet. En kaptajn, der sørger for sin besætning. Tak for jer alle.

I dag markerer vi en særlig dag. Ventilen fylder 20 år og træder ind i de voksnes rækker. Nogle af jer er først for nylig trådt ind i familien. Nogle har efterhånden flere år på bagen og andre er hvad man måske vil kalde en gammel kending. Fælles for alle er, at hjertet

banker for de unge, der føler sig ensomme. Selvom Ventilten er på vej til at forandre sig, så er der stadig noget, der ligger helt fast. Vi arbejder for at gøre ungdommen mindre ensom. Og det er særligt jer frivillige, der er grundstenen i det arbejde. Hver uge åbner I, lokalfrivillige, dørene op for de unge og tager i mod med åbne arme. I planlægger aktiviteter, der inddrager, udvikler og skaber trygge rammer for de unge, der oplever at have få eller ingen relationer i deres liv. I år har der ikke været samme muligheder for at udføre nationalt arbejde. Tidligere har Ventilten har flere udvalg, tilbage er nu kun HR-udvalget, der har formået at bevare gejsten i arbejdet med at kvalificere rammerne og forudsætningerne for særligt det lokale arbejde. Nu tager vi til genmæle og opretter nye udvalg, nogle med gamle navne.

For at understøtte jer, skabe rum for udvikling og forbedre rammerne for det lokale arbejde, gennemfører vi hvert andet år en trivselsmåling, der gør os klogere på mange forskellige parametre. Og selvom der altid er plads til forbedringer, ser vi også igen, at Ventilens frivillige generelt er meget tilfredse og trives hos os. Jeg ved, at det er på opgavelisten det kommende år at se nærmere på tallene fra undersøgelsen og herfra vurdere om der er tiltag eller forandringer, der kan skabe endnu mere trivsel og tilfredshed. Det er blandt andet sådan en opgave, der helt naturligt og meningsfuldt kunne ligge i lokalkomiteen. Her sidder jo nemlig både nationale og lokale frivillige, der har fingeren på pulsen og de rette kompetencer.

Beretningen får her til sidst et personligt præg - for det er på mange måder et bestyrelsesår, der har sat sit præg. Jeg har - sammen med Kir - udgjort et formandsskab, der til tider har famlet i blinde. Vi har for alvor prøvet kræfter med at lede gennem forandring og jeg skal love jer for, at det ikke er nogen let sag. Forandringer kan være gode, men ofte svære at forlige sig med, hvis rammerne omkring en forandningsproces er uklare. Kir og jeg har - med de evner og kompetencer vi hver især har - gjort vores bedste for at nå i mål med første del af etappen i den forandring, der skal til for at sikre Ventilens fremtid. Det har vi gjort i samarbejde med et forretningsudvalg og en bestyrelse, som har stillet spørgsmål, været undrende og udfordrende, taget imod og afvist, men som i sidste ende kan stå som samlet flok i dag og bakke op om de forslag, som årsmødet om lidt skal tage stilling til. I dette bestyrelsesår har jeg været meget mindre aktiv end i de øvrige år. Jeg har skrevet speciale og fået nyt arbejde og samtidig har denne forandningsproces helt afgjort påvirket min motivation. Den har medført frustrationer og knubs, tårer og modløshed. Mit fravær har betydet, at særligt Kir har løftet en meget større andel af arbejdet end hvad rimeligt er. Vil I - jer der bliver Ventilens nye bestyrelse - love mig at passe godt på hende fremover.

Og pas godt på Ventilten og hinanden, pas godt på de unge og vores medarbejdere. Ventilten er Danmarks vigtigste stemme i ensomhedsdebatten, det skal vi være med større og stærkere kraft i fremtiden. Og det arbejde kan kun lykkes, hvis vi fortsat står sammen og løfter i flok.